

Выходитъ во Львовъ що Середы
и Суботы (кромъ рускихъ сиять) съ
4-5й годинъ по полудни.

Редакція та адміністрація підл.
ч. 15 пляць Маріїнській.

Експедиція для мистецькихъ пред-
платниківъ уряджена ю друкарні
Т. Шевченка (улица Крива Ч. 2 на
1-ймъ поверхі).

Всі листи, посилки та рекламації
надо жити пересыпрати під їх адресою:
редакція в адміністрації м.Дніпро
Ч. 15 північ Маріїнськ.

35 Зъ пречини свѧтъ въ сѧдѹщемъ пыж-
дикъ такъ въ Середу якъ и въ Суботу
пропадающихъ, выде сѧдѹюще Чло въ
Интицио дни 1. (13.) лютого о годинѣ
4-ой по полудни въ півтора аркуша.

Руска молодъжъ а рускій народъ.

Справу выховання и образованія рускої молодежи — поднесену въ „Дѣлѣ“ Вс. Пр. О. Деканомъ и Мит. Соб. Даровничомъ и ВИ. О. катехизомъ Степановичомъ — уважаемо яко одну зъ найкрайніихъ и найживицнѣйшихъ напинихъ справъ народныхъ. Придержуючися нашей программы хотѣлибысьмо, щобы высказавшіи гадки не дышалися на напорѣ а стались дѣломъ и перейшли въ житія. Шо належало бы въ тѣмъ взгляде здѣстїи, то съже указано въ переважайшій части въ загаданіяхъ донисахъ. Цѣла та справа по-вини статись предметомъ зреюю розваги всѣхъ Русинівъ, а оттакъ предметомъ сподѣльныхъ устныхъ нарадъ, якій мусить впереди уложеніе статутовъ, организацію товариства и цѣле введеніе дѣла въ житіе. Поки еще насиче до того бѣловѣдна пора, хотѣлибысьмо и зъ нашей стороны докинути колька гадокъ, щобы такъ важна справа буда по можности всесторонно обговорена.

Не будем говорить ни о важности выхования и образования русской молодежи, ни о возможности несения помочи русской молодежи русским народомъ. Въ тойъ взглядѣ ледиши що далобыся еще додати до вычерпуючихъ слівъ доносій зъ Рогатына и Львова. Хотѣлибысьмо звернути увагу на тое, що вже два лѣтъ тому позадъ подійсь въ соймѣ ВИ. Теодоръ Блоусъ — себѣ правдивый отецъ и першій основатель русскихъ бурсъ въ Галичинѣ. ВИ. Т. Блоусъ подійсь наглячу потребу закладанія въ нашомъ краю искль ремесличихъ, а ВІ. О. Ст. Качала при

соймовыхъ разправахъ надъ краевымъ бюджетомъ школьнымъ указать на одну изъ най slabшихъ сторбъ нашего народного школьнictва, именно на то, что

теперѣніи" народнѣ школы не подаютъ нашему молодому поколѣнію реальнъи, для розвою селянства и въ загалѣ цѣлого нашего економичнаго быту необходи-
мого образованія. Оба тѣ такъ поважнѣ
голосы добрались, такъ сказать, до живо-
го въ нашемъ народнѣ образованію
и выходанію.

Що жъ то есть выхованье и образование русской молодежи, якъ не праца надъ будущностью цвѣтого русского народа? Яка молодежь, така наша будущность. А зновъ яке выхованье и образование, така и молодежь. Для того треба такожъ дуже добре застаповитися надъ тымъ, якъ мы хочемо образовати и выховувати нашу молодежь при загальній подмозѣ цвѣтого русского народа. При такъ важномъ дѣлѣ и при такъ значныхъ жертвахъ, які загадуємо отдати для образования и выхованія молодежи, мусимо бутіи совсѣмъ свѣдомъ тони цѣли, до якои хочемо до-проводити нашу молодежь. Вже и до теперъ отдачъ руской нарбдѣ досыть значій жертвы на подмогу молодежи. Рускіи бурсы, хочь не на велики розїїры, существуютъ майже по всѣхъ головнѣйшихъ мѣстахъ нашей Галицкой Руси. Для чого жъ однако пынѣ, коли уможилися и увѣшилися рускіи бурсы, не бачимо въ школахъ такъ численной и патріотичной молодежи, якъ то було въ тѣ часы, коли еще такихъ бурсы не було? Для чого глядимо за видимою користю, яку повинніабы вже доси выказатися для добра Руси зъ тыхъ дотеперѣшніихъ бурсы кропавымъ грошемъ руского народа удерживалыхъ? Для чого еще недавно, въ часѣ выборбъ до ради державной, чути было небезосновній жаль на невдячність колишніхъ бурсаковъ? Гдѣ же есть та користь, яку має зъ дотеперѣшніихъ бурсы — не поодинокій чоловѣкъ выхованый въ бурсы — але самъ народъ рускій?

Ты не хочешь одинакожъ повстани
вать противъ теперешнихъ бурсы, або
зинити ихъ за тос. Противно, мы хочемо
показати, что коли дотепершний бурсы

ля русского народа малохосений, то се-
мимо наилучшой воли основатель и
управительъ тыхъ бурсъ. Причина того
всего лежитъ въ тойтъ, на что указали
Вн. О. Качалъ и Вн. Дир. Т. Бѣлоусъ
т. а. въ тѣмъ, что выхованіе и образо-
ваніе молодого поколѣнія не отпогѣдає
реальному потребованію русского народу,
що оно не есть розвоемъ ру-
ского народа, але, шниявши рѣдкій слу-
чай, властиво отчужденіе русской образо-
ваніи молодѣжи отъ русского народа.
Дотеперъшній бурсы приносятъ незапе-
речиму користь каждому бурсакови, бо
они выводятъ ихъ на людій: эъ бѣдныхъ
на размѣро высокопоставленыхъ. Але
гдѣже користь русского народа? Коли зъ
нихъ будемо мати колька-десять чи коль-
касотъ урядниковъ, адвокатовъ, учите-
ліевъ приватныхъ офиціалистовъ и т. д.,
о которыхъ вправдѣ будемо могли сказать,
що они родомъ Русины и выобразованій
та выхованій за рускій гропъ, але не будемо
могли сказать, що они на своихъ
достоинствахъ осталися ширими Русинами
и дѣлаютъ для добра Руси, — то зъ
того, здася, не приде гараздъ але скор-
ше негараздъ для русского народа. А
акужъ мы маємо поруку, що всѣ тѣ на-
шнини жертвами высокомъобразованій бур-
саки останутся ширими Русинами? Пат-
ротизъ и вдачность! Однакожъ дуже то
непевна рѣчъ оシリи реальный, жизненій
потребы народній на однѣмъ чувствѣ па-
тристизму и вдачности. Противно нале-
жалобы патротизму надати реальный,
тревалій основы. Тымъ часомъ тутъ вла-
сие не дасмо такихъ реальныхъ подставъ
для будучого дожизненнаго патротизму,
божъ не можна забувати, що тѣ круги,
въ котрій мы выводимо зъ бурсъ руску
молодѣжъ, все еще остаются въ дуже
переважной части отчужденій а павѣть
неприхильній не только рускимъ патрі-
отамъ, але въ загаль рускому народови.
Коли не выключено, то певне въ пере-
важной части выховуємо и образуємо
мы такъ званыхъ зависимыхъ людей,
вправдѣ материально и почестно може и

Предплата на „Діло“ стоять:
на цілій рік . . . 8 зл.
на пів року . . . 4 зл.
на чверть року . . . 2 зл.

Предплату належить пересилати
франко (найлучше поштовими від-
казом) до: Адміністрація час. „Діло“.

Оголошення приймаються по цілі
6 кр. а. в. бтъ однією строчкою печаткою.

Рекламації неопечатані вільни
бтъ порта.

Рукописи не звертаються тольки на
попереднє застереження.

Поодиноку число стоять 10 кр. а. в.

ДЬЛО

ГАДКИ ПОДОЛЯНИНА

В первых конгрессах в 1880

Читаю язъ часописицъ, что правительство намѣрило отнosiдно до §. 5. закона въ 29 марта 1869 предприняты въ тѣмъ роцъ иное обчисление народонаселенія въ Долитавии дорогою администраційною. Зѣбетна рѣча, яку вагу маютъ цифры въ житію политичнѣмъ, отже и не дивница, что инишіи народы нашей монархіи тоже иныгъ находятсяколо того, чтобы тутъ спрашу повесить въ свою користь, а бодай щобъ не выѣтъ въ иенъ съ школою. Нашіи Русины выпачкани съ всѣмъ опацняются и для того и где въ тѣмъ выходить. Эзъ того поводу отнosiусь до Вашего „Дѣла“ съ своими гадкими въ той спрашъ, бо се иное обчисление насленіи буде излишнѣе, инигъ коли не будуть передъ тымъ, именно со взглядомъ изънутрійшаго перестрѣбъ монархіи. Подамо лишь гадки, а не высоконую изъ нихъ остаточного шалѣду, позакъ не маю подъ рукою всѣхъ потрібныхъ данныхъ и жертва урадовныхъ. Може единаго гадки мои ввернуть на себѣ увагу компетентнѣыхъ изъ тѣхъ дѣлъ людей, которыѣ рѣшать спрашъ, искъ излежитъ.

Сама справа внутрішнього перестрочо-
монархії має бути рішенна користю і
довести до примирення народностей,
що собі поставило як програму мини-
стерство Тадея, то може оно статись лише
таким способомъ, щоби правительство
успільно сприєднити національні вітчиз-
народи. Дуже важкою отже річчю для
правительства буде, мати дослідну спи-

изменилось о 2% (чи только Русинъ удалось въ 12 лѣтахъ выиграть?)

На стор. 51 подав Р., що Польській цілій Галичині єсть о 3,5% більше якъ Русинівъ; Поляки займають 45,2% а Русини 42,0%.

а Русини 42% загалу населенії. Татомір (*Geografie Galleyi, Lwów 1874.*) подає іноки на 54 стор., що Поляки займають нацз. 42%, а Русини близько 44%. Steinhauser (*Geographie von Oesterreich-Ungarn, Prag 1872*) подає іноки Поляків на 43%, а Русинів на 45%, отже досить згідно съ Татоміромъ, але оба посідѣй цѣлковито робжаться съ Равадцімъ. Припини треба, що всѣ три мали підъ рукою урядові вилказы, заходити отже питанье, зъ боку таїх робжницъ? — Очевидно

лишь изъ поводу самоволъ. Якимъ отже способомъ могло статися, що Равацкій начисникъ майже 46% Полляківъ, а Татомиръ лише ізъ 42% Розшика загадки тої лежить въ тоймъ, що Равацкій за підстани подѣлу на народності призначивъ обрядъ именопрізвищковъ латинського обряду всѣхъ вчисливъ до Полляківъ, а неектовать отже на той підстайнъ для польської народності насампередъ Ініціальнъ лат. обряду. Татомиръ бо въспаувъ (стор.

икъ исповѣдникъ греч. обряду, а въ конекріції въ 1869 выказаууть уже 68.000 больше Русинъ посля походжень иль польск. исповѣданіи (Татомиръ стор. 60.). Наведеный примѣръ, здастся, достаточны, щобы показати, икъ самонадъю поступають у насть при обчислению народонаселенія, котре иль Австрія, а именно въ Галичинѣ представляє далеко больше трудности, икъ и. пр. у Франції або Италиї. Для поясненія хаотичныхъ понятій у нашихъ властей що до народности позволяю собѣ навести еще одинъ фактъ. Дирекція ц. к. школы реальной иль Тернополи въ своѣмъ справоударю въ р. 1878 выказауе (на стор. 30.) жидовъ 33 и примѣчаніе: Z tych 33 żydów jest: 30 narodowości polskiej z piaseczyńskich!!!

Сели отже цілти администраційні, стануть також таїт поступати при конекріпції, то може статися, що Русини, які фактично числом становлять переважну більшість населення в Галичині, будуть стиснені до невеличкої мінності.

Доносятъ, что правительство намѣрило призначитиъ изъ бюджета 7—800.000 р. на кошта новой конкремпціи и что теперь изъ Вѣдий має отѫтина мовы приготовительная наука, на котру правительство має поислатьъ въ краѣнъ коронныхъ пение число урадниковъ до Вѣдий, щобъ тамъ могли при статистической центральной комиссіи присоединиться до дѣла взятого и практическимъ вправитися. Способъ

зъ малкии изъятіяи, суть у каждого народа зависиою, бо се и характеризуе интелигенцію, что она же не зъ этого, але зъ услугы: зъ працїи свои головы. Коли отже хочемо выховувати молодежь руску и просвѣченыхъ людей, то поступаймо такъ, чтобы она осталася зависи-
мую отъ руского народа, съ икою жити и разомъ працюва. Просвѣчена молодежь же двигати наинъ народъ панередъ экономично и духовно. Мы ясно затымъ
выховувати съѣзжихъ господарей, роль-
никовъ и промысловцевъ русскихъ, учите-
льницъ и просвѣтителей руского народа,
проводниковъ народъ въ развою руского
господарства, ремесла и промыслу. Коли
же мы наинъ народомъ осудить просвѣ-
ченій ролевники, ремесленни и промысловецъ
захвани интересовъ съ икою руского
народа, тогда не только паднесется ма-
териальнъ добробытъ, наиного народа,
але и слава и честь народности, просвѣта
и наука разойдутся широкими струями
въ нашъ народъ. Для того належало бы
такъ устроити народній бурсы, щобъ изъ
нихъ выховувалася передовистъ руска
молодежь господарска, ремеслича и про-
мысльова, щобъ мы самій власными силами
зарадили тѣльчики потребамъ на-
шаго народного развою, безъ которыхъ
не може отбуватися никакій органичный
поступъ руское народности. Только тою
дорогою дойдемо до того, что съ часомъ
наша народность постепенно разростеся
въ полну сособливости руску, надъ ко-
тромъ не будуть верховодити чужій ель-
емента, а тогда и наивысшиа интелигенція
буде мати интересъ придержватися на-
шаго народности и въ той способѣ даю
каждому Русинову реальну подставу ру-
скогу патріотизму, такъ, что каждый изъ
русской земли буде не только мѣгъ, але
буде мусуль въ члансомъ интересъ слу-
жити руской народности.

ДОПНСЬ.

III. З. Рогатина. (*Простая голубь-
кою посещения для избрания волынки учеб-
нибель.)* Макошь передъ собою тасть, пыжно-
щателье, къ яий бы способъ облегчить
образованіе и пыжование руской молодежи,
а възмѣши заработаній способъ изби-
ранія зеркъя середъ нашего народа, можемо
такъ приступити до самаго дѣла,
котробы наимъ для осуществнія тасть волынок
чѣли предпринять належало. Тутъ есть
поле, толькъ изъ малой части осуществнити
волынку програму „Алла“: власными и
внѣдченными силами. Созданными си-
лами достичъ все зробити. Въ тѣхъ слу-
чаю шонкий мы тасть бѣлье зенъ наши
силы сподобити, що тутъ ходить о дѣло-

сей задуманный правительством бунты со-
всегда отменяли и въ политичнаго на-
правления вслѣдствія уредицкаго моз-
говыя какъ изпередъ жто въ чисты жи-
кусти, чи можемъ жити добрѣ до сей
работы ибо ит. Думаю, что къ ишь пакъ
дослать уредицкаго-Русскаго, ко-
тры моглибы отдать тому убру добра
прислугу.

Наші послья візниши бы при доба-
ті будеєтойі зібрать годось наць та-
кимиши і доказатиши єть правительст-
вішкою покажися такожі спідоміж речі
уздовжілі. Русиніш, котрі хотіли бы
ти потрібні візначені статистичній ко-
місії, якою відомоюючи в нашіх
бічницях статистичніх, а потім
хотіли бы управляти роботами консер-
вінних із Галичини. — Шоши вже
зарадети, щоби запобіти засланню
менішою чільді Русиніш, при консер-
вінні? Передовсім, думлю, допомібіза
ти послья доказатиши, що мески сп-
латичними предметами консервіїї ві-
дено такожі пістачі в народності
и якісь, котре то витини панкі
подібні посадівкою консервіїї (1869) а
беральма партія заміркує. Н. ю. ві-
ше для відмінення рухом народності
Галичини не вистарчить, приняти в
індеклу відроншопдані ми образ
Тако привідрошіши не може узле-
ти за Польськіх таих напініх. Русині
відмінно в збірниках, потріхх латини
примішиша перевела ю нашим рулема ко-
місії до латинського походу. Старт, але
перевідкіть по мінімі, краю и приг-
нути трохи більші латинишиши по-

да всяхъ Русинъ, ихъ генеральности будущести изианение: о долю и недолю бѣлого молодаго поколения руского. Тое чѣло не може бути лѣстивымъ, але муть бути загальнымъ. Для того требабы назнанти толкови — центральное товариство для помочи бѣдныхъ ученикѡвъ во Львовѣ съ филиами по мѣстахъ. По сехъ наложалобы запинати въ каждой геттескости зионъ: такъ товариство, котре бы бѣлъ каждого господари и, отгѣтной корѣ — найлучше въ часѣ жити при изионци, а може и въ часѣ сѣни, забиць только по однѣй квартѣ жита — вѣткость дуже маленькия, але важненъїа, и бѣлъ такого датку на такъ спасенни ѿѣль, лединъ котрый господарь оттингися. Въ тога призвиралобыся пересѣчно въ кождаго села що найменше по одному корцену, и що въ, шо въ 4000 рускихъ садъ обралось 4000 корцинь, а токъ рѣшилобыся сѣнть 20.000 пр. рѣбчи. Эль тога наложалобы внести 10.000 пр. изъ коренинаго фонда и черезъ десѧть лѣтъ що року проценто-зати, а другу половину т. к. 10.000 пр. вернуть на фондъ оборотный и его размѣрию до потребы раздѣлывать изъ пооди-нокой бурсы, очевидно при тѣмъ бѣльше заглядникои Львовъ, где суть вже и вышніи школы, отже и бурса большого складу потребовалобы. Щобы улегшили обѣръ дачою, булобы отпраѣдно округъ скондовъ бурсы подѣлить на чотыре або пять частей а выбрати ревизиѣншихъ, смищеникѣнъ, щобы, если потреба, и бѣхаты до хаты ходили и забирали датки. Добре дѣло стоять и труда, токъ нема семигінія, що кождый спасенникъ такожъ имѣетъ свои стороны причиниць до тыхъ даткобѣлъ — чи то чверткою збожа чи по возможности грошемъ, що такожъ учнилобы значну сколькѣсть. Члены такого то-вариства малибы запевнити свои датки на 10 лѣтъ, а такъ показанъ бы рускій народъ, що жіе и про ему милъ его дѣти. А рускій дѣти не малибы потребы выста-вляти руки до малозничливыхъ, або ни-дѣти безъ науки и выхованія; они не поднадалибы пѣдъ тужій пильши, не вин-халибыся такъ, скоро, а памиталибы, що свою долю и себѣ гараадъ завдачуютъ рускому народови. Эль другои стороны: жаденъ господарь — членъ такого това-риства для подмоги бѣдномъ молодежи — не мѣдитабы черезъ той датокъ однокварты збожа на цѣли товариства, а такъ велике дѣло совершилоби для добра Руси. Понеже такое товариство малибы такожъ религійну и мораліну сторону, то думаю, щобы те товариство будо пѣдъ покрони-тельствомъ кождочаснаго Митрошолита и приняло ими съ Госизза питателемъ Иисуса Христа. Пѣддаю мою мысль пѣдъ зѣбу.

Що до мъслій піднесеніхъ ВІр. о. катихитомъ Ал. Стєфановичомъ ізъ Ч. 2. «Мілъ», то они даже спасительни и ходении и даже на часъ такъ, що имъ только «единымъ» сердцемъ и единими устами притягнути можно и иль найскорѣше ихъ изъ житъ перевести належить, бо се дѣло дуже важне, потребы налагича, а такъ якъ доси у насть водитея, довше выдержати не можно. Въ нашїй окрестности есть много честныхъ отцівъ, ибо болемъ серца тримаютъ дѣти въ дома немаючи ихъ защо давати до школы. Вір. о. катихитъ стремить до заложеніи буресъ платнои, только меньшими датками удержанованои, поль отцівскими проходомъ о. о. катихитовъ, котрый, иль вѣдомъ вѣдомо, не одну руеку дитину отъ погибели ратують. Понстая однакожъ пытаю, що робити съ тымъ священиками, що мають дѣти але не можуть и 80 гр. рѣчно призбирати на ихъ удержанье изъ школахъ? Для того вертаю еще разъ до природы нашего краю и нашихъ обетованистъ и подношу мой проектъ що-до матеріальнои сторони буресъ. Додати можу еще то, що каждый священикъ, чи має дѣти чи не має, починенъ по своїй можности причинити даткамъ до такои буресъ: поблизшій моглибы достарчати дроїть до буресъ, а честній супруги священиківъ, о которыхъ доброй воли, щиромъ сердцю и горячомъ патротизмѣ не можно сомніватися, моглибы по можности достарчати полотна на вѣлану, сбаники и пр. Такъ моглибы въ такихъ буресахъ мѣститися дѣти и сироты священиківъ и ізъ загалу всѣ бѣдній рускій дѣти, бо мы одна родина, а яко одна родина повинній мы собї взаимно помагати.

Иполітъ Дзеровичъ.

Безпроцентова пожичка для Галичини.

Министерство внутрѣшніхъ справъ внесло въ радѣ державной дні 22 січня (3-го лютого) проектъ нового закона, ко-трымъ уповажилось правительство уделити краевому засутництву Галичини безпроцентову пожичку въ сколькості 500.000 илакупи наслідя на засбѣ для громадъ вѣщенихъ недостаткомъ. Таа пожичка має быти паздь сплаченою до юнія сего року т. е. до 1 січня 1880. Есть велика надія, що той проектъ закона буде скоро принятъ въ радѣ державной и одержавши цѣсарську санкцію вийде незадовго у настъ житъ. Шобы принести помочь людности въ отвѣтній порѣ, отже уже съ початкомъ марта, отибою видѣть краевый до видѣльныхъ поглавійъ окрестностій недостаткомъ

Однако́ хочь въ табеляхъ статисти-
ческихъ буде вставлене пытание о народ-
ности и языкеъ, то то само́ еще не мо-
жетъ намъ дати пешной поруки, что обчи-
сленые буде справедливо переведене, бо
разумѣши, что по большей части то дѣло
поручать урядникамъ Поліакамъ. Якъ
же же намъ забечити? Иправда, что
можемо домагатися, чтобы обчислене от-
бывалось при помочи и издворѣ духовен-
ства, котре має спасы своихъ душъ и може
ихъ достаргти консекриційному ко-
мисарену. Та тѣмъ способомъ можемо со-
бѣ забечити точнѣсть, что до пылазу
Русинойтъ греч. обряду. Якъ же же можемо
запечати, щобъ лат. приходники
не втігали златаизованыхъ Русинойтъ
рубрику народности польской? То пытана-
ие лишаю отвергнутъ, бо при пылази
имъ ладъ отъ нашомъ краю не могу из-
то найти отѣста. Може кто инишій отпо-
лнить. — То что попысче сказаю о отпо-
лненыхъ галицкихъ, можна штатѣш
тандис сказать о Буковинѣ, где Русины
(после Штайнгруера) становлять 41%,
а Ромуны 38%, Иамѣтъ 5% и т. д. Но
кажи-ко-можеть, что тамъ переходить? Кон-
чу моя гадки надѣюсь, что Русины не о-
позицитетъ тѣхъ спрашъ такъ важной въ
будущѣ и що наши послы не залишатъ
справы сенадеского выясненіи при бу-
дущей дебатѣ. *Caveat triawayiri!* р.

Для недостатку мѣсца высаживаемо на
шо газы въ тѣмъ времѣни въ слѣдующихъ
Часахъ, а позже что выжидаемо голубицѣ и
въ другихъ нашихъ людяхъ, занимющихся
Природы Рыбами

дотченныхъ отозвою, въ котрой указу спо-
собъ, икакой пожички будуть удѣляться.
Будутъ удѣляться пожички беспроцентовы
на засѣль селянинъ потребующими занятья,
але за спольною порукой громады. Ради гро-
мадска має указати тыхъ громадинъ, за ко-
трыхъ принимаетъ поруку и заранѣе объясни-
ти, до якой высоокости слагає тая порука т.
е. за якъ высоку сумму пожичкову громаду
поручаче. Поруки громады не будуть тутъ ри-
зиковною, бо посля правительственного про-
екту залагай раты будуть стягиваться отъ
поодинокихъ пожичающихъ изъ дорогъ поли-
тической експекции. Громада має на тое ба-
чить, щобъ пожички доставлялись только до
русь тыхъ громадинъ, котрой спрѣдѣлъ по-
требуютъ подмоги, а дальше и на тое, що
бы пожички оберталися дѣйстиво на засѣль
и не на якій посторонний цѣлі. Ради появ-
леній мають помагать при переведенію сего
дѣла черезъ своихъ дельгатовъ. Тіи дельга-
таты ради появленій мають пересыдѣні-
тися, где и въ якій мѣрѣ заходить потреба
публичной подмоги и также проверять
поодинокій просьбы о пожичку такъ, щобъ
разпорядимъ фонды выстарчилъ по можно-
сти бодай всѣмъ недостаткомъ найбѣльши
дотченныхъ. Дельгаты мають въ той спо-
собѣ поступати, щобъ пожички доставлялись
только тымъ господарамъ, котрой не только
не мають звѣжа на засѣль, але и не мають
зѣбки покрытия недобору зъ посѣдѣній
житій и не мають такожъ заробку. Посля
справоуданъ, якій первѣстно ради появленій
до выѣду краевого надбесла, выказуєся,
що сума 500,000 зр. не выстарчить на об-
ѣдненіе всѣхъ недостаткомъ дотченныхъ.
Для того належить удѣляти пожички толькъ
найбѣльшихъ и дельгаты мають такожъ
на тое бачити, щобъ пожички не доставляли-
ся до рукъ громадскихъ меценасовъ, котрой
звычайно верховодить въ громадахъ. Вы-
ѣды появленій мають до 13 (25) лютого
предложити ухвалы ради громадскихъ до
спольної поруки за пожички поодинок-
кимъ громадинамъ и выказы тыхъ грома-
динъ, котрой просять и потребуютъ удѣляти
пожички на засѣль. Просьбы и всѣ доку-
менты дотичай пожичкою будуть, посля
прав. проекту, въльны отъ оплаты штемпелей
и вскихъ належитостей.

Той, кто одержит пожичку, часъ ей безъ процента сплатитъ еще въ тойъ роцѣ 1880, такъ чтобы выдѣлъ красный могъ съ днемъ 1 сѣчни 1881 звернутъ державу пожичку 500,000 зл.

Безироцентовыя пожички будуть уд-
ливаній толькъ въ слѣдующихъ 57 поинтахъ:
Галичини недостаткомъ дѣткненыхъ, имена
1) въ всѣхън Галичинѣ: Бобрка, Богород-
чаны, Бучачъ, Чортківъ, Долина, Дроге-
бычъ, Городокъ, Городенка, Ярославъ, Иво-
рбіть, Лисъко, Львовъ, Мостиска, Надвірина,
Подгайцъ, Переяславъ, Рака,
Рогатынь, Рудки, Самборъ; Ска-
латъ, Сокаль, Старе итого, Збаражъ, Золо-
чевъ, Жовква и Жидачъвъ; 2) въ захѣ-
ной Галичинѣ: Бѣла, Бояни, Бжеско, Бер-
ездовъ, Хшановъ, Дуброва, Горлицъ, Илья,
Коломбушова, Краковъ, Кросно, Линцалова,
Ланцигутъ, Мѣлецъ, Мицленницъ, Ниско,
Новыи Сончъ, Новыи Торгъ, Пильзно, Роз-
ицъ, Ришовъ, Тарнобергъ, Тарнівъ, Ва-
ловицъ, Величка и Живецъ.

Безпроцентова пожичка для галичини.

• 100 •

Министерство внутрѣшнихъ спрашъ
внесло въ радѣ державной дніи 22 сбння
(3-го лютого) проектъ нового закона, ко-
трымъ уповаючися правительство уѣдѣти
краевому заступнику Галичинѣ беспро-
центову пожичку въ сколькыости 500.000 из-
закупно насељи на засѣль для громадъ на-
вѣщеныхъ недостаткомъ. Таа пожичка має
бути назадъ сплаченою до кінця сего року
т. е. до 1 сбння 1880. Есть велика надѣя,
що тобі проектъ закона буде скоро прий-
ти въ радѣ державной и одержавши цѣ-
сарську санкцію вийде незадово въ наслѣ-
жть. Щоби принести помочь людности въ
отдалїй порѣ, отже уже съ початкомъ мар-
ця, бтися вѣдѣти краевый до выдѣлован-
радѣ поїтвовыхъ окрестностей недостаткомъ

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

Рада держави отбула дія 22. січня
(3. лютого) 42 заст当成е. Правитель-
ственне предложение закона о беспроценто-
вой пожизній сумі 500,000 зл для Галичини
бтослано по першому читанню до бухже-
тової комісії. Отакъ прийшло під'є
ду прав. предложение о адміністрації
Боснії та Герцоговини. Протягом сего пред-
ложения задумували перевістю новозяті цен-
тралістів будьтобы зъ той притчи, що
такимъ проектомъ значно розширилася компе-
тенція сильнихъ делегацій а обмежена
зною, якъ голосникъ „Vaterland“, наяв
нібръ, учинили свое приводження на сей про-
ектъ въ луїс автономистівъ. Тымъ часомъ
одинъ і другій залишили свою першостну
гадку та повноцій проектъ прийшли
тию при тозіхъ, що ни одинъ бессідникъ не
бувъ задоволений ти способу, въ якій така
проектъ пронизорично уладжено адміні-
страцію Боснії та Герцоговини. Нафіль
виступила централістъ Скене, котрый але-
грієвъ дальній жаль централістівъ на «
купцію» Боснії та Герцоговини, подаєвъ
що адміністрація тихъ країнъ буде зас-
ильно конкутувати, якъ доходи зъ тихъ
країнъ, що даліше ти країнъ належали до
Угорщини призичити і сама Угорщина не

Для недостатку мѣсца высаживаемо на
шо газы въ тѣмъ времѣнѣ въ слѣдующихъ
Часахъ, а позже что выжидаемо голубицѣ и
въ другихъ нашихъ людяхъ, занимющихся
Природы Рыбами

женою конституційною, а та край управліється не толькож абсолютночно, але пла-
стиче вільсокою в ньо знати чи они належать
до Австроїї чи до Угорської корони, чиста-
новлять єдиною третьою тільки, якщо це
справа буде названо „вільностю корони“⁹². Особливо ж складає бессла дра Ригера. Ось
указає на тое, що Австроїї починиша на
искодѣ въ окупованныхъ краяхъ сопѣтно
и цивилизаціи. Зъ того погляду належить
жадати, що окупований край не одержав
досл. конституційної управы, автономії и
поповн. свободы. Не можна знинити тиль,
що ти край недобреши що для свободы, бо
кажды народъ есть досл. для свободы, бо
только треба конституційну ініціатуру у-
ладити втімъ до стану просвѣти, со
сподіальнихъ битвиши въ потребъ народу. Всѣ
бесѣдники промовляли за предложеніемъ
только для того, що узнають теперѣшну
тимчасову адміністрацію Боснії и Гердо-
гинії, такъ якъ єи предложенія проектъ
пормуз, ако конечне зло. Принято такожъ
результату иззываючу правителство, щоби
на адміністрацію Боснії и Герцогинії
нанесли въ толь дус, щоби питанье у-
ладження грунтової власности въ тихъ кра-
яхъ будо основною розмежуване и задовола-
юще поршисе, — съ додаткомъ дра Риге-
ра, за когоими голосували именни такожъ въ
руській послы, щоби адміністрація тихъ
краївъ буда глярганизованна съ прибраніемъ
силъ красныхъ и способъ народови отпѣт-
ний и дешевий, и такожъ съ додаткомъ
Менгера, щоби адміністрацію тихъ краївъ
уладжено безъ обтяжки австрійокахъ або
неподільнихъ фінансій.

На той самой заседанию выбрано членство суда всталу (Staatsgerichtshof), который после закона въ 25 липца 1867 ч. 101 д. 3. д. 8. 16. жее переводитъ раз- праву и судить въ случаѣхъ постановлена министра въ статьѣ обжалованія. До того ставшаго суду выбирается палата пословъ и палата народъ кажда по 12 членовъ въ по- межи независимыхъ, пріятъ сѣдомъхъ обы- вателей ненаслѣжачихъ, изъ до одной ни до другои палаты ради державной. Въ палатѣ пословъ выбрано слѣдующихъ: Еко, Іосифъ Бар, Шенцъ президента апелляціи по Львовѣ; Анджели Негрелли пенсіонированаго судью; дра Винц. Ичевича адвоката въ Зарѣ; Мартина Краинскаго властителя добра въ Галичинѣ; дра Антонія Райду проф. унів. въ Празѣ; Масла Галецку сонѣтника апелляціи въ Празѣ; дра Кожанека адвоката въ Кремницѣ; дра Фр. Шенборнъ и дра Іосифа Порцера адвокатовъ въ Вѣдни; дра Даникуша адв. въ Марбургѣ, дра Нашиберг- ева адв. въ Линцу и дра Зыблкевича въ Краковѣ. Суть то кандидаты пріянцѣ и для того то ниже N. Fr. Presse: „дванадцать членовъ ставшаго суду выбраны палатою пословъ, которая въ слѣдующихъ шести ро- гахъ будетъ мати судити надъ всіми жа- лобами противъ министровъ, належать вы- слуштою (?) до федералистичнои большинсти.”

Межи партією правих Чехії та однією з Поляками від другого стону можна замінити певний розлад, який не оставляє безъ силу на теперішнє положення парламентарів більшості та становище міністерства Тадзього. Не давно чеська "Politik" говорила про доповідь міністерства Тадзього заявляла, що Поляки не можуть мати претенсій, щоби ворожній посаді міністерської отдано Полякам, а що єще другі пароди въ

НОВИНКИ.

— Въ справѣ фонда вдовично-сиротинскаго поручила хлѣбовска консисторія всѣмъ деканамъ наставляти имъ, чтобы смиреннѣе побираючи личный додатокъ въ мысль решения загального собранія складали на корытъ фонда 4% отъ того додатку.

— Выбръ посла до сойму краевого на мѣсце бл. п. Якова Кульчицкаго, зъ груп-
пы сельскіхъ громадъ избирочнаго округа
Кахуѣ-Войнидовъ отбудеся дни 27-
го (10-го марта) въ середу передъ
недѣлею сыропустной въ жѣстѣ Кахуѣ-
Звергамъ на тое увагу всѣхъ избирателей
лукско-войнидовскаго округа. Число нашихъ
пословъ въ соймѣ суть такъ малыни, що
мы избраній всѣ наши силы зобрать, щобъ
при надходицомъ выборѣ перевести русскаго
кандидата на соймового посла. Поученіе
многоразовыя сумнѣемъ досѣдомъ извѣніи
мы памятати, що даже зачвасу требаго готови-
тись до тижної борбы, лучти всѣ наши си-
лы и зачвасу перозумѣтися, щобъ при над-
ходицомъ выборѣ перевести русскаго канди-
дата и спѣльными силами разъѣхъ икъ однин-
мужу стянути до выбору.

— Стипенди. Ц. к. намѣстнице издали стипендіями изъ фонду научного иъ сумѣ по 105 зр., призначеными для молодежи русской на шк. рокъ 1880: Володим. Масловъ, с. I року философії изъ воеуч. львовскаго, спирту по свац. въ Маріямполи; Корнилій Заканінського с.л. III. р. филос.; Тодор Олександровичъ, с.л. II. р. права изъ тѣмп. воеуч., спирту по селаній иъ Камениць.

струмиловъ; Кароля Бандровскаго, сл. Г. р. правъ на тойже всеку, спирту по седанинъ въ Ортынцахъ; и Петра Павла двоихъ именъ Бугла, сл. IV. р. правъ на тойже всекучилищи, спирту по учителю изъ Одессы.

— (II.) **Коршмы безъ жидовъ.** Дополнивъ намъ зѣ Ярославля, що кн. Юрій Чарторискій въ цѣлойъ своїмъ Полкиньскомъ ключу попрограмъ зъ коршмамъ жидовъ, аренды постнайманъ мѣщанамъ по болѣшѣ части ремесникамъ. Въ коршмахъ стала вправдѣ больше пусто, але деморализація межи селянами устала бодать по членамъ. Жалѣя только, що громады незнаніемъ гдѣлькимъ гнаніямъ шинкарямъ поссажитися по хатахъ зѣ селъ. Лишено подъ самимъ Ярославлемъ Шѣбеску, сидить еще на арендѣ жидъ, который поѣдаетъ контрактъ изъ донішъ лѣтъ. Але и не тіжко заразъ зѣ верху запримѣтити, що тутъ проживає еще репрезентантъ орієнタルного бруду и почистоты. Стѣни обдерти, а вся коршма кущається въ гнило-гноїдації. Противно коршмамъ християнськимъ виглядають огради. Коло нихъ доколо попасажижають молоду смеречину, которая бѣленикіихъ стѣнь и чисто помытыхъ оконъ гарно дѣбиває.

— Намѣстникъ гр. Ал. Потоцкій под
ринъ громадѣ Старосело грунтъ съ огор
домъ пѣдь будову нової школы и на зад
жепье школки опоченои.

— Сумный случай случился в Галичной, въ поѣтѣ Городецкому, въ домѣ тамошнего пароха. Двадцатилѣтній сынок того же, бавлявшись батьковскою стрѣльбою, набитою лишь порохомъ и клоцемъ, стрѣлилъ до пятилѣтнаго своего братчика и скончавшаго его въ голову такъ нещадливо, и тобжѣ на третій день померъ.

— ЕМИЛЕВИ ТЕХТОВИ, одному зъ Бориславскихъ тузбъзъ въ Дрогобычи, удѣлъ ц. к. министерство рѣльництва, промышленнъ и торговлы призвалъ на новый прирядъ топлена и чищенія земного воску. Призвалъ тревати 1 рѣбѣкъ, начавши отъ 19. и грудня 1879.

— (?) **Лампа Едисона**, славного физика американского, находится выставлена открыто в аквариуме микроскопической в Берлине и все подивляются ее ярке и хорошему светлу. Апарат весы подвешены на электрической струе, впровадженой до склянки с дыни в форме грушек, из которых выпущено воздуха. От батареи, заложенной в обычайных элементах, идут два дротика платиновых до внутрь склянки. До кончины дротиков прислоненный кусечек угля в виде маленьких подковы, который спорудил Едисон из спаленного картонового папера. Светло лампызначит перевышешае свою яркостью поломый газовый, разходитя ханши о том, чи лампа сама буде дешевле от светла газового.

— Рухъ телеграфичный: Въ груднинувшего року надано въ Галичинѣ 30.550 депешъ; зъ тыхъ было 24 урядовыхъ безплатныхъ, 581 телеграфично-службовыхъ а 29.921 платныхъ урядовыхъ и приватныхъ. — Надбѣло до Львова 36.162 депешъ, а зъ тыхъ 20 урядовыхъ безплатныхъ, 4019 телеграфично-службовыхъ и 32.123 платныхъ урядовыхъ и приватныхъ. — Загальнѣе число депешъ на галицкихъ линіяхъ висило отже 162.110. — За наданія депешъ взыщено до касы 19.056 зл.

— **Российский нигилисты.** Последня разошлась въ Петербургѣ въ домѣ при санкт-петербургской улицѣ, о котрой мы вже доносили въ почине предыдущемъ Ч.-хѣ, звонъ отслонила новый образъ россійской революційной пропаганды. показавъ, что та пропаганда помимо всѣхъ строгихъ мѣръ не устаетъ. Не першій разъ открыто въ Петербургѣ революционистокъ тайну дукарни и революційную газету „Народная Воля“, хочъ сего разу, якъ пишутъ въ all. ausse Zeitungъ, мати підѣлъ на

до ил. автаг. Зентаг, мали прйти на слѣдъ головнѣйшихъ пронагаторопѣ. Чи однакомъ се послѣдне правда, не можна знати, бо изъ перазъ гошено, шо открыто слѣдъ головныхъ проводирбъ, а тымъ часомъ показалось, шо головный руководитель гдеъ сchezъ И друкарю „Народной Волѣ“ не первый разъ открыто. Показуяся, шо та газета складаєсь изъ рѣжныхъ мѣсяціхъ, то туго тамъ, и шо плафонъ друкарнѣ она и быть немае. Але при новой ревизіи найденъ такоже не въ первый разъ, готовое Чло „Народной Волѣ“, и въ котрѣмъ выпечатана программа революціонной пропаганды и та же программа

какое гласное голосование на революционной пропаганде въ Россіи. Еи головная точка есть иск.: 1. Постоіль заступничество народа въ повноту власти въ всѣхъ державныхъ выстанихъ; 2. широка автономія порученныхъ възьмамъ выборомъ на всѣ урады; 3. стойкость громады ико экономичнаго административной единицъ; 4. принадлежность земель до народа; 5. овотемъ змѣйкой до того, чтобы всѣ фабрики и промысловыя завлады перешли на нардъ; 6. полнаа свобода совѣсти, слова, прасы, стоящихъ, згромадженьи и выборчнаго агитаци; 7. загальнѣе право голосованія безъ изглы на статьи и постойкость; 8. заступничество отъ войска войскомъ територіальными.

средства до засущенія твої програми подає „Нар. Воля“: 1) агитація и пропаганда; 2) рубінчука и тероризуюча діяльність; 3) організація тайних товариствъ и их групуванія около одного осередку; 4) опинаніе впливовихъ становищъ и звязъ съ адміністрацією, військомъ и людомъ; 5) організація и переведеніе перевороту; 6. виборча агитація въ цілі скликання конституційного згromадженя по доконанню перевороту. — Поянша програма російськихъ революціонистовъ знайдена при поєднанні революції въ Петербурзѣ есть може бóльшою важності, якъ само відкрите табло друкарій и вільнохъ революціонистовъ. Мало що не робъ тому паздъ винесала будь та сама „Народна Воля“ такожь програму тыхъ самихъ революціонистовъ. Але коли сегочійна програма ставила яко першу точку збурень всікого соєспльного ладу, отверто виступала противъ релігії, суспільства и власності, отже голосила найскрайній нигилизмъ, а толькъ гдесъ на самому конці говорила и о конституції, хочь рівночасно повставала противъ всікої власти и неузнавала державы и якого небудь державного житя, — сегочійна програма протибо дуже зручно прикрывала всѣ тѣ нигилистичній недорѣчності, а на тоймъ кладе головний написъ на конституцію, автономію и реіпрезентацію народну въ конституційныхъ формахъ. Вправдѣ и въ сегочійній програмі революціонистовъ видимо комуністично-нигилистичній забаганки, якъ о спбльності землї и фабрікъ, але сегочійна програма вже не повставає противъ всікої власти, противъ релігії и противъ державы, а противъ жади державного, конституційного устрою съ формою республіканською, говоритъ о конституційному згromадженню заступниківъ народу, а напѣть о правительства, промончусъ о релігії, а говоритъ о свободѣ соєспльти, а хочь згадує о переворотѣ, то толькъ въ цілі насильного привернення конституційного ладу.

Цѣль такои программы очевидна. Недорѣчній пигилистичній крикъ противъ всѣхъ властій, противъ религіи, супружества и власності, и тѣ загадки противъ всікого якого небудь ладу, могутъ знайти послухъ въ хоробливыхъ гороткахъ обзаламученыхъ студентовъ або недуокойнъ, але не у людій розуму и серця. Иниа рѣчи, коли жадася конституції, всѣхъ народа и свободного але и мирного житїя народа поль конституцію управлюю, словомъ того, що все мають европейскїй державы, чого держится пр. Франція материально такъ богата и мимо республиканізму въ спокойній житїю незагрожена. Въ нашихъ очахъ може бути дивогляднимъ, що до той программы замѣщалися комунистичній теорії о спольности земель и фабрикъ, але треба на тое памятати, що середъ великорусского, або якъ другїй называють московскаго народа захоналося еще до теперъ таке комунистичне такъ зване "общинное" владанье земель, що отже для Великороссовъ тѣ точки революційной программы далеко не мають такого ототрашувочного характеру, якъ для насть Русионій и другихъ народовъ европейскихъ жуючихъ на основахъ индивідуального владанія земель. А коли помнисмо тѣ комунистичній точки революційной программы, то въ нїй лишатся толькъ жаданье конституції, автономії громадъ, свободы совбѣсти, слова, прасы и т. д. — отже самї конституційній установы, які суть вже въ каждой европейской державѣ, и жаданье загальнаго голосования, яко маємо пр. въ Нѣмеччинѣ, въ Франції и т. д. Чи така революційна программа не есть для тепершнаго россійскаго правительства небеслечнійшио отъ пигилистичнаго динамиту и шумныхъ червоныхъ але пустыхъ фразъ, о топѣ не потребуемо говорати, бо Россія не лежить такъ далеко отъ конституційныхъ державъ, якъ бы зналаюся.

— Загаль сектарбъ въ Россії въно-
сить около 8 мільйоновъ т. е. маже $\frac{1}{4}$ всѣхъ православныхъ жителій Россії.
Всѣхъ россійскихъ сектарбъ дѣлать на
кілька головныхъ групъ. И такъ поповціи
числяться 5 мільйоновъ, чоморціи 2 и., фо-
одосіїціи, филиппоновъ и бѣгуновъ 1 и.,
молоканіи и духоборціи 110,000, хлы-
стовъ и скопинціи 100,000. Декотрѣ додають
до тыхъ еще 2 и. спасбіціи, такъ що за-
гальна сума сектарбъ въносилабы больше,
іакъ 10 мільйоновъ. А межи тымъ урядові
називы подають ихъ на п'ятнадцять п'ятнадцять!

— (S.) Шесть заповѣдей редакторскихъ.
Correspondent für Deutschlands Buchdrucker подає слѣдующій важный правила для тыхъ, что переписуются съ редакциями газетъ: 1. заповѣдь. Пиши лишь по одной сторонѣ картки, бо даже часто случается, что картку треба для складачинъ (запечатанія) разстигти. 2. заповѣдь. Пиши выразно и точно, а зважай именно на имена членикъ и чужія слова, бо не маешь права забирати редакторамъ и складачамъ дорогій чистъ изъ отчигуанія твоихъ кружковъ. 3. заповѣдь. Не пиши такъ, лябъся можемъ сѣсть, позакакъ складать мусить рукопись неразъ въ отдalenію ѿнъ метра чи

ЗАГРАНИЦЯ.

Россия. Въсть о открытии тайной пе-
чати изгналистой из Петербурга доповил-
ься телеграммъ из сей способъ: Межъ ува-
жаемыми суть дамы женщины и двоихъ муж-
чинъ. Платко особю, которая въ очахъ поли-
ции и жандармовъ отобраза сей же день,

ПОСЛѢДНІЙ ВѢДОМ. и ТЕЛЕГРАМЫ.

тати, або редакторъ має дещо поправити. 4. заповѣдь. Не зачинаючи відмінъ відгору, бо редакторъ юсуетъ часто належні землі, або якъ нема напису, туже вискути, або шинецъ потребує мѣсяця, щобъ складалися дати інструкцію що до складання. 5. Заповѣдь. Не звінай никому рукописи въ трубку, бо кождый, що єї дотичеся, буде сердитися, чи редакторъ, чи складачъ, або коректоръ. 6. Заповѣдь. Підписуй пос тючі своє імѧ съ адресою въ письмѣ, позаякъ редакторъ забуде съ тобою переписуватися, а вироїть імѧ твоє буде порушенію достовѣрності твоїхъ данихъ. Якъ уживашъ посвідчену, або якогось знаку, то підпиши підъ тимъ своє імѧ, оно не буде стояніє.

Вѣсти епархіальни.

Ізъ Абіархії Львівської.

Переміжъ въ душпастирськихъ посланняхъ: Іоаннъ Дудинський въ Лубанівъ вислали постаканій замідателя въ Високій; Теодосій Стріцій въ Високовець сотрудникомъ въ Лубанівъ; Антоній Балківський замідателемъ Горошинен; Михаїлъ Тыжданъ сотрудникомъ въ Устю гелеботъ; Юрій Чубатий, сотрудникъ въ Наречії, замідателемъ въ Шахтишахъ.

Позиваніе на перегону своїхъ хіцьодержакъ Т. Медведевскому въ Окса въ І. Левкій въ Кочабії, съмъ дотичній грамоти презентованій консисторії предложатъ.

Презенту одержавъ о. Іоаннъ Кучинський въ Фитильові на парохію Парище, дек. Надворянського.

Въ пропозиції приєднати: На парохію Квасилівку, дек. Волховського, осв. 1) Михаїлъ Нагельський, 2) Михаїлъ Колеса, 3) Іларіонъ Яловинъ. — На канцеляю Жизновиць, дек. Буцького, осв. 1) Юліанъ Лещинський, 2) Николай Голварків, 3) Теофанъ Верадамікетъ, 4) Михаїлъ Баранъ.

Ось істотна комісійного увійміненій осв. Іоаннъ Макаренський, Николай Дрогомиренський, Іоаннъ Коцюба, Вікторъ Величанський, Михаїлъ Машевський, Юстина Лучаковський, Іосифъ Левицький, Михаїлъ Геліточичъ, Іоаннъ Менулівський, Димитрій Мінків, Іоаннъ Гаванський и Петро Сеникъ.

—

Прага 25. січня (6. лютого). Гемпденблatt заперечавъ поголоскамъ о демисінськихъ министріяхъ і о номінаціяхъ новихъ министріяхъ, однакожъ призначає, що пытанія допоміненія міністерства вже незадовільно рѣшите. Міністерство Таффово останеси коаліційнимъ, а не переміниться въ міністерство партії правиції. Стара Presso доноситьъ, що мин. Штремазеръ освідчує при конференції съ анамнітичими депутатами, що на случай іменування бар. Крігсгаузеномъ уступитъ въ міністерства.

Лондонъ 25. січня (6. лютого). Королева вітворила сесію парламенту мовою троновою.

Жертви на русину Бурсу тернопольську висміювали бути дуже великою. 1879 додало 21 січ. 1880.

1. Доцілти за питомість Бурсы 135 зр. 2. Пр. о. Держко яко членъ 3 зр. 3. Чиниць наїму за офіціямъ Бурсы 14 зр. 4. Пр. о.

І. Гавацкій яко членъ 3 зр. 5. Вл. п. Г. Коморовський яко членъ 6 зр. 6. Пр. о. А. Ал'євський яко членъ 5 зр. 7. Вир. о. В. Фортунъ яко членъ 3 зр. 8. Вл. п. Г. Барвінський яко членъ 2 зр. 9. Вл. п. директоръ Банку іпот. Розинъ 10 зр. 10. Вл. п. Дръ В. Лучаковський яко членъ 3 зр. 11. Вл. п. В. Загайкевичъ яко членъ 3 зр. 12. Вл. п. З. Попель яко членъ 4 зр. 13. Отточікъ до дні 1 вересня 1879 111 зр. 56 кр. 14. Вл. п. П. Глинський яко членъ 3 зр. 15. Пр. о. М. Павликъ яко членъ 3 зр. 16. Пр. о. І. Чубатий яко членъ 2 зр. 17. Вир. о. Ф. Бачинський яко членъ 3 зр. 18. Пр. о. В. К. яко членъ 2 зр. 19. Пр. о. Е. Лисенецький яко членъ 3 зр. 20. Вл. п. С. Загайко яко членъ 3 зр. 21. Пр. о. Н. Юськевичъ яко членъ 3 зр. 22. Пр. о. С. Напорукій яко членъ 1 зр. 23. Пр. о. І. Любовичъ въ Острозі яко членъ 2 зр. 24. Вир. о. Г. Олесьницький яко членъ 3 зр. 25. Пр. о. І. Гайнекічъ въ Бучинці яко членъ 10 зр. 26. Пр. о. В. Чаплинський яко членъ 2 зр. 27. Пр. о. А. Чемеринський яко членъ 1 зр. 28. Вир. о. І. Скоморовський яко членъ 3 зр. 29. Вл. п. А. Федоровичъ на сніта для питом. 10 зр. 30. Н. Н. вигране въ карты 1 зр. 31. Вл. п. Ф. Федоровичъ на сніта для питом. 5 зр. 32. Св. віддѣлъ Ради повітової тернопільської, 50 зр. 33. Вл. п. М. Перея 4 зр. 34. Вл. п. І. Барна яко членъ 3 зр. 75 кр. 35. Пр. о. І. Залупцій бѣти прихожанъ въ Колиди 2 зр. 60 кр. 36. Пр. о. Н. Тиміцький зобразивъ въ візерку у о. Богоноса бѣти Вир. о. Богоноса 1 зр. Вир. о. Г. Олесьницького 1 зр. Пр. о. Н. Тиміцького 1 зр. Пр. о. Т. Грицини 41 кр. Пр. о. И. и С. Гавацкіхъ по 10 кр. п 20 кр. Вл. п. Ілья Мартиновичъ 20 кр. Вл. управителя добре Хмелевського 1 зр., нар. учн. Домбровського 20 кр., рахмистра Остафійського 1 зр., антикари Височанського 1 зр., Грека 17 кр. Ілья Мартиновичъ 1 зр. 10 кр. поштмістра Куля 1 зр., Евгеній Олесьницького 50 кр., въ жідка тарокового 72 кр., разомъ 6 зр. 89 кр. 37. Пр. о. И. Котовичъ въ Пробожжій бѣти себе въ прихожанъ 17 зр. 38. Гайдамаха 5 зр. 39. Почт. Ф. Судомора зобразивъ бѣти Вл. п. і. і. графинъ Г. Старженського 10 зр. Вл. п. і. і. Круницького 2 зр. Пост. братства церк. въ Беневі яко членъ 3 зр. 40. Вл. п. А. Барвінський яко членъ 1 зр. 41. Вл. п. Г. Геціць яко членъ 5 зр. 42. Доставниць Інституту стапорон. бѣтоти бѣти зложенихъ у него грошівъ на тернопільську

Бурсу 16 зр. 71 $\frac{1}{2}$ кр. 43. Фаддей Лучаковський 1 зр. 44. Пр. Вл. п. Лучаковський 28 $\frac{1}{2}$ кр. 45. Вл. п. О. Витонинський въ Денисові черезъ Г. Бородівіта 4 зр. 46. Звернено до дні 1879 року 10 зр. 47. Вл. п. Бородівичъ 1 зр.

Натураліями:

Пр. о. Амвр. Крушельницький: корінні бараболі. Вл. п. і. М. Нарапунинська: корінні бараболі, 9. гарніць крупн. греч., 2 кварт. масла, 3 кварт. сира. Вл. п. Ф. Федоровичъ: квілогромбъ горохи 42, фасолі 28 $\frac{1}{2}$, крупн. греч. 28, крупн. ячм. 41 $\frac{1}{2}$, солонини 18 $\frac{1}{2}$, схаба 2 $\frac{1}{2}$, сальсонка 1 $\frac{1}{2}$, і 3 кишкі 1 3 ковбаса. Вл. п. Стевановичъ: 6 колачівъ.

При той случайності упрашається ЦП. членівъ, посвітити съ присякою своїхъ залежнихъ датбіть членськихъ, понеже они досі суть дуже високі.

Отъ віддѣла русину Бурсу
Въ Тернополі для 22. січня 1880.
Д-ръ В. Лучаковський.

Курсь львівський въ дні 31. січня 1880.

платитъ жалованіе	
австр. залогомъ	р. кр. р. кр.
1. Акція за штуку.	
Железн. Кар. Австро. по 200 р.	257 50 290
— льва, черв. як. по 200 р.	159 — 162
Банку гін. галік. по 200 р.	289 — 293
2. Листы заст. за 100 р.	
Общ. кредит. галік. по 5% як.	96 50 97 50
— по 4% як.	89 60 90 60
— по 5% як. період	96 50 97 50
Банку гін. галік. 6% як.	100 — 101
Листы дж. гал. рут. банку п. 6%.	101 — 103
3. Листы довжий за 100 р.	
Общ. род. кред. Завод для Гал.	92 — 94
и Буков. 6% залог. въ 15 літт.	96 75 97 75
4. Обліги за 100 р.	
Індемізація галік. 5% як. як.	98 — 100
Обліги комуналні Гал. банку	99 — 101
рутак 6%.	19 50 21 50
Пожичка кр. 1 зр. 1873 по 6%.	27 — 29
5. Лоси мѣста Кракова	
Станіславова .	
6. Монеты.	
Дукатъ големішерекъ .	5 42 5 52
Ільярекъ .	5 46 5 56
Наполеондоръ .	9 30 9 40
Імператоръ .	9 60 9 72
Рубль російській срібний .	1 58 1 70
— наперовий .	1 23 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$
100 марокъ ізмінчихъ .	57 70 58 90
Серебро .	99 50 100 50

Генеральна Репрезентація
для Галичини и Буковини у Львовѣ,
ул. Коперника № 16.

„СЛАВІЯ“

Банкъ взаємныхъ уbezпеченій въ Празѣ.

(Оснований въ 1869 р.)

Приймає уbezпеченіе капиталовъ и рентъ на случай жизни и смерти въ рожніхъ комбінаціяхъ, уbezпечас посаги и пенсії або ренты дожизненій безъ взгляду на станъ, вѣкъ и полъ, а въ конці уbezпечас противъ шкодамъ отъ огня и градобитъ. Десятилітній результатъ свого существовання заключає въ слѣдуючомъ:

СУМАРИЧНОМЪ ВЫТЯГУ

изъ счетовъ и справозданія за рокъ адміністр. 1878.

Секція I—II. Уbezпеченіе капиталовъ и рентъ на случай жизни и смерти.

Число членівъ 16,737. — Уbezпеченіа сума 9,157,705 зр. 50 кр. — Уbezпеченіе ренты 1876 зр. — Премія въ побочній належності 164,627 зр. 14 кр. — Фонди ренти въ ручатель 753,076 зр. 87 кр. — Резервъ членівъ 109,768 зр. 29 кр. — Уbezпеченіе капиталовъ и ренты за рокъ 1878 93,740 зр. 48 кр. — Надзвіжка за рокъ 1878 для членівъ въ фондовъ 8,484 зр. 18 кр., надзвічайна резервъ для I. секції 6,000 зр.

Въ секції I открыто съ начацю 1880 р. нову авторомъ и самостійну спбъку для уbezпеченія пенсії або ренты дожизненыхъ прикладкахъ річнихъ въ 10 зр. до 100 зр. а. в.

Секція III. Створише для взаємного наслідства.

Число членівъ 18,443. — Капиталъ 7,829,090 зр. 50 кр. — Уbezпеченіе вкладки въ 1878 р. 230,181 зр. 46 кр. — Майно (резервъ) вкладъ въ 4%, откладки 2,400,830 зр. 34 кр. — Надзвіжна резервъ 325,120 зр. 61 кр. — Надзвічайна резервъ на надважкій адміністрації 20,000 зр. — Зиски процентовъ за рокъ 1878 (безъ вислуги учасниковъ 4%) висносять 80,073 зр. 27 кр. — первинські доходові въ секції I. въ зв'язку 1869—1873 56,908 зр. 35 кр. — Обще хайло стопарії

шкоди для взаємного наслідства висносять съ конціемъ двохъ роківъ адміністраційного 2,720,950 зр. 95 кр.

Стопарії кредитовъ.

1. Створише кредитовъ. — Пожички на касиці для членівъ державнихъ, комунальнихъ і приватнихъ, якіхъ уbezпеченія въ секції II. по крайній мѣрѣ на 500 зр. — Число членівъ 328. — Сума до генер. удаленіхъ пожичокъ на касиці II 145,880 зр. 39 кр. — Сальдо позосталості капіталу до амортизації 73,502 зр. 65 кр. — Потери на касиціяхъ въ 1878 р. після уїдомлення 213 зр.

2. Створише кредитовъ. — Пожички на залогу для членівъ секції II, якіхъ уbezпеченія въ „Славії“ на слугу смерті по крайній мѣрѣ на 300 зр. — Число членівъ 1335. — Сума пожичокъ 941,599 зр. — Сальдо позосталості капіталу до амортизації 497,769 зр. 49 кр. — Шкоди изъ 1878 черезъ запиральність волинъ у двохъ членівъ 1,029 зр. 88 кр.

Секція IV. Уbezпеченіе противъ шкодамъ отъ огня.

Число членівъ 116,679. — Уbezпеченіе капіталъ 108,100,580 зр. — Премія съ побочними палевитостями за 1878 р. 749,630 зр. 56 кр. — Резерви въ преміяхъ готобкою (безъ взгляду на премії, якіхъ рахується) рахунокъ въ 1879 р. мають бути узначені въ квитті

545,926 зр. 27 кр.) висносять 262,026 зр. 97 кр. — Надважкій резервъ 80,493 зр. 63 кр. — Резервъ зисківъ премійнихъ 59,246 зр. 56 кр. — Уbezпеченій шкоди разомъ съ вкладками за рокъ 1878 550,738 зр. 8 кр. — Зиски для членівъ и фондовъ за 1878 рокъ 15,831 зр. 38 кр. — Отъ часу тривання секції IV (1870 включно до 1878) надано на подставі §§. 4 и 5 статутівъ того отдѣла 119 громадъ праціаданія до гашення и то найже безъ зисківъ скажанихъ о 4 коласахъ въ вартості по 500 зр. — Составъ хайло въ секції IV. — Уbezпеченій капіталъ 6,662,300 зр. — Премія 51,269 зр. 61 кр. — Шкоди западачій и хайло бути западачій разомъ съ коштами ликвидаційними 43,749 зр. 26 кр. — Винагородженіе школъ ликвидаційнихъ въ літакахъ 1870—